

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/290/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712220343
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6712220343.16

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobkyne S. Z., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O..F..Š. XXX/X, XXX XX G., právne zastúpenej advokátom JUDr. Ľudovítom Didim, Advokátska kancelária so sídlom Hontianska cesta 4, 936 01 Šahy, proti žalovanému O. Ľ., D.. XX.XX.XXXX, H. N. N. XXX, XXX XX N., právne zastúpenému advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., IČO: 47 231 157, so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 4.467,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.467,- Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, o zaplatenie sumy 1.073,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.073,69 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.875,53 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.307,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.307,19 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyni **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 20.11.2012, ktorá bola doručená súdu dňa 03.12.2012 domáhala voči žalovanému zaplatenia odškodnenia za bolesť „vo výške trojnásobku základného bodového ohodnotenia“ v sume 5.248,72 Eur a odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia „vo výške trojnásobku základného bodového ohodnotenia“ v sume 13.401,- Eur, keď spolu žiadala uhradiť z tohto titulu sumu 18.649,72 Eur „s príslušným úrokom z omeškania od vykonateľnosti rozsudku do zaplatenia“, keď tiež žiadala priznať nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.09.2010 v čase o 13.15 hod. v meste Krupina, okres Krupina viedol žalovaný po ceste I/66 v smere od mesta Zvolen na mesto Šahy osobné mot. vozidlo zn. Peugeot 306, I.: G. XXXAF (ďalej len „motorové vozidlo“), pričom v dôsledku nevenovania sa vedeniu mot. vozidla v km 43,95 narazil do nej ako chodkyne, ktorá po riadne vyznačenom prechode pre chodcov prechádzala, pričom v dôsledku nárazu utrpela otras mozgu, zlomeninu veľkého hrboľa pravej ramennej kosti, zlomeninu anatomického krčka ramennej kosti vpravo trieštivého typu s posunom a zmliaždeniny s krvnými podliateninami hlavy vpravo, lakt'a vpravo, stehna vpravo a kolenné kĺbu vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 10 týždňov a dobu jej PN v trvaní 8 týždňov. Žalovaný týmto porušil § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov. Okresná prokuratúra Zvolen uznesením zo dňa 24.01.2012 č.k. 1Pv654/10-4 podmienene zastavila trestné stíhanie žalovaného a určila mu skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, ktorá začínala plynúť odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Uznesenie o podmienечnom zastavení trestného stíhania nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2011. V súvislosti s touto dopravnou nehodou a následným ublížením na zdraví si uplatnila nárok na odškodnenie za bolesť „vo výške trojnásobku základného bodového ohodnotenia“ v sume 5.248,72 Eur (3x117,5 bodov = 352,50 bodov x 14,89 Eur) a odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia „vo výške trojnásobku

základného bodového ohodnotenia“ v sume 13.401,- Eur (3x300 bodov = 900 bodov x 14,89 Eur). Toto odškodnenie žiadala priznať podľa „Vyhlášky č. 32/1966 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, v znení neskorších predpisov“. Žalovaný zodpovedá za túto škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka.

2. Žalovaný k tomuto nároku žalobkyne uviedol, že ho žiada zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Nárok na bolestné žalobkyňa má uspokojený zo strany KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group (ďalej len „poisťovňa“). Žalobkyňa uplatnila nárok na odškodnenie podľa už neplatného právneho predpisu. Pokiaľ sa domáha zvýšenia odškodnenia bolestného, platný nový zákon toto neumožňuje. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia podľa nového platného zákona je síce možné zvýšiť odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia, ale žalobkyňa tento nárok tiež uplatnila podľa neplatného právneho predpisu, a preto jej ho nie je možné priznať. Tiež bol názoru, že žalobkyňa si mala uplatniť tento nárok priamo proti poisťovni. Nesúhlasil ani s nárokom na zaplatenie úrokov z omeškania, tieto je možné priznať až od právoplatného rozhodnutia súdu.

3. V priebehu súdneho konania žalobkyňa zmenila žalobu podaním zo dňa 23.12.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.01.2014. V tomto procesnom podaní žalobkyňa uviedla, že sa domáha voči žalovanému náhrady škody, ktorá pozostáva z vecnej škody vo výške 318,88 Eur (za poškodené okuliare 283,39 Eur a za zničené ošatenie 35,49 Eur), zo sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 6.700,50 Eur (300 bodov x 14,89 Eur = 4.467,- Eur x 50 % = 6.700,50 Eur), zo straty na zárobku počas PN za obdobie od 29.09.-05.11.2010 vo výške 318,54 Eur, za obdobie od 16.11.-14.12.2010 vo výške 228,63 Eur, spolu vo výške 547,17 Eur, z liečebných nákladov (cestovné vo výške 117,29 Eur, lieky vo výške 4,97 Eur, potvrdenie od obvodného lekára vo výške 2,- Eur, rehabilitácia vo výške 44,- Eur, cestovné - liečenie vo výške 29,73 Eur, cestovné - kontrola - liečenie vo výške 9,65 Eur) spolu vo výške 207,64 Eur. Nárok vyčíslila na sumu 7.774,19 Eur. Tento nárok si uplatnila podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v znení neskorších predpisov a § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Úroky z omeškania žiadala prisúdiť zo sumy 7.774,19 Eur, keď ich špecifikovala ako „príslušný úrok z omeškania“, pričom ich žiadala priznať od vykonateľnosti rozsudku do zaplatenia. Súčasne týmto podaním vzala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 10.875,53 Eur.

4. O čiastočnom späťvzatí žaloby žalobkyňou súd rozhodol uznesením č.k. 7C/290/2012-129 zo dňa 26.02.2014, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 10.875,53 Eur zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.04.2014.

5. Nakoľko procesné podanie žalobkyne zo dňa 23.12.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.01.2014 bolo aj zmenou pôvodnej žaloby, keďže ním žalobkyňa uplatnila aj iné nároky na náhradu škody, než pôvodnou žalobou, súd o tomto procesnom podaní žalobkyne rozhodol uznesením č.k. 7C/290/2012-239 zo dňa 27.09.2016 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/290/2012-251 zo dňa 15.11.2016, ktorým pripustil rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 318,88 Eur z titulu vecnej škody, ďalej o zaplatenie sumy 547,17 Eur z titulu straty na zárobku počas PN a ďalej o zaplatenie sumy 207,64 Eur z titulu liečebných nákladov, spolu o zaplatenie sumy 1.073,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, keď žalobkyňa ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 27.09.2016 doplnila, že úroky z omeškania žalobou žiadal prisúdiť vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, keď potom súčasne procesne reagovala i ohľadne žaloby v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.875,53 Eur od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia, keď i v tejto časti vzala žalobu späť, keďže vzala späť žalobu i v časti o zaplatenie sumy 10.875,53 Eur, v ktorej časti súd konanie už zastavil.

6. Po čiastočnom späťvzatí žaloby o zaplatenie sumy 10.875,53 Eur z pôvodnej žaloby zostal nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 7.774,19 Eur z titulu „odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia“, ktorý však žalobkyňa procesným podaním zo dňa 23.12.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.01.2014 obmedzila len na sumu 6.700,50 Eur, pričom túto sumu špecifikovala ako nárok na odškodnenie základného sťaženia spoločenského uplatnenia ako aj jeho zvýšenia o 50 %, čím v podstate obmedzila nárok o sumu 1.073,69 Eur s príslušenstvom v podobe úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia.

7. Ďalším procesným podaním zo dňa 11.11.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 14.11.2014, a ktoré žalobkyňa opravila ústne do zápisnice o pojednávaní zo dňa 27.09.2016, žalobkyňa vzala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 4.467,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia z titulu odškodnenia základného SSU, ktoré jej v priebehu konania bolo vyplatené poisťovňou.

8. Žalovaný so späťvzatím žaloby v časti o zaplatenie sumy 4.467,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, o zaplatenie sumy 1.073,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.073,69 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.875,53 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, súhlasil.

9. Nakoľko žalobkyňa vzala v časti späť žalobu o zaplatenie sumy 4.467,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, o zaplatenie sumy 1.073,69 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.073,69 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.875,53 Eur od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia späť a žalovaný so späťvzatím v tejto časti súhlasil, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 144, § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 prvá veta Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorých, žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí.

10. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený OSP (§ 473 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), a v ktorom v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 prvej vete CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

12. Po týchto procesných úpravách a po rozhodnutí o týchto procesných úpravách predmetom nároku žalobkyne voči žalovanému zostala suma 3.307,19 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia a to z titulu sumy 1.073,69 Eur (318,88 Eur vecná škoda, 547,17 Eur škoda z titulu straty na zárobku počas PN, 207,64 Eur škoda z titulu liečebných nákladov) a 2.233,50 Eur z titulu odškodnenia zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 50 % zo sumy 4.467,- Eur základného sťaženia spoločenského uplatnenia.

13. Opodstatnenosťou tohto nároku sa potom súd zaoberal v súdnom konaní.

14. Vo veci bolo súdom zistené, že dňa 29.09.2010 v čase o 13.15 hod. v meste Krupina viedol žalovaný po ceste I/66 v smere od mesta Zvolen na mesto Šahy osobné mot. vozidlo zn. Peugeot 306, I.: G. XXXAF, pričom v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla v km 43,95 narazil do žalobkyne ako chodkyne, ktorá prechádzala po riadne vyznačenom prechode pre chodcov, pričom v dôsledku nárazu utrpela zranenia a to otras mozgu, zlomeninu veľkého hrboľa pravej ramennej kosti, zlomeninu anatomického krčka ramennej kosti vpravo trieštivého typu s posunom a zmliaždeniny s krvnými podliateninami hlavy vpravo, lakťa vpravo, stehna vpravo a kolenného kĺbu vpravo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 10 týždňov a dobu PN v trvaní 8 týždňov, čím žalovaný porušil § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov. Táto skutočnosť vyplýva z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene, Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ vo Zvolene sp.zn. ČVS: ORP-778/OEK-ZV-2010. Tento policajný orgán v tejto veci začal i trestné stíhanie žalovaného podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku ako obvineného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. h/ Trestného zákona uznesením sp.zn. ČVS: ORP-778/OEK-ZV-2010 zo dňa 04.11.2010. Žalovaný vo vyšetrovacom konaní svoju zodpovednosť za vznik tejto dopravnej nehody nenamietal. Okresná prokuratúra Zvolen uznesením č.k. 1Pv654/10-4 zo dňa 24.01.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2011 podľa § 216 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku trestné stíhanie žalovaného ako obvineného

pre prečin ublíženia na zdraví, podmiennečne zastavila s tým, že žalovanému ako obvinenému určila skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov podľa § 216 ods. 2 Trestného poriadku, ktorá začala plynúť odo dňa právoplatnosti uznesenia. Okresná prokuratúra Zvolen dospela k záveru, že vo veci sa koná o prečine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 5 rokov. Obvinený bol náležite poučený podľa § 216 Trestného poriadku, s týmto postupom súhlasil, k spáchaniu skutku sa priznal a čo sa spôsobenej škody týka, vzhľadom na oznámenie dopravnej nehody ako poistnej udalosti príslušnej poisťovni je túto možnosť uhradiť plnením zo strany poisťovne.

15. Z vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd dostatočným spôsobom za preukázané, že za škodu, ktorá vznikla žalobkyni v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou zodpovedá žalovaný, ktorý napokon v celom súdnom konaní nepopieral túto svoju zodpovednosť za škodu.

16. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

17. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

18. Podľa § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

19. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov, vodič je povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť.

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

21. Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 až 431 je osobitným druhom občiansko-právnej zodpovednosti za škodu, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti. Na vznik tejto zodpovednosti sa teda nevyžaduje zavinené konanie. To však neznamená, že škoda spôsobená prevádzkou dopravného prostriedku nemôže byť zavinená. Zavinenie však nie je podmienkou vzniku tejto zodpovednosti.

22. Zodpovednosť za škodu podľa § 427 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že ide o zodpovednosť za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzkou dopravného prostriedku. Medzi osobitnou povahou prevádzky a medzi spôsobenou škodou musí byť príčinná súvislosť.

23. Podľa ustanovenie ods. 1 sú objektmi zodpovednosti za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu. Pri osobách vykonávajúcich dopravu je zodpovednosť za škodu podľa § 427 daná bez ohľadu na to, o aký dopravný prostriedok ide.

24. Podľa ustanovenia ods. 2 za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky zodpovedá aj iný prevádzkovateľ (t.j. taký, ktorý na rozdiel od subjektov uvedených v ods. 1 nevykonáva dopravu) motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzkovateľ lietadla.

25. V ustanovení § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť fyzických osôb a právnických osôb za škodu. Predpokladom vzniku každej občiansko-právnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa predpokladá.

26. V súdnej veci žalovaný zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako vodič mot. vozidla, prevádzkou ktorého došlo ku škode u žalobkyni. Žalovaný ako vodič mot. vozidla tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania porušil právnu povinnosť vyplývajúcu z § 4 ods. 1 písm.

f/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov. Svoju zodpovednosť za škodu v konaní nepopieral. V čase dopravnej nehody nebol prevádzkovateľom tohto mot. vozidla, ktorým došlo ku škode, tak ako vyplývalo z vykonaného dokazovania, keď prevádzkovateľom tohto mot. vozidla a jeho vlastníkom v čase dopravnej nehody bol otec žalovaného M. L., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, keď žalovaný mot. vozidlo v čase dopravnej nehody viedol s jeho vedomím a s jeho súhlasom, tak ako to vyplýva z výsluchu otca žalovaného vo vyšetrovacom spise. Svedčí o tom i poisťná zmluva zo dňa 03.12.2008 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto mot. vozidla, ktorú uzatvoril otec žalovaného M. L. s poisťovňou, konkrétne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, BA (ďalej len „poisťovňa“), keď z vykonaného dokazovania ďalej vyplývalo, že v čase dopravnej nehody zákonné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla podľa tejto poisťnej zmluvy s odkazom na zákon č. 381/2001 Z.z., o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou mot. vozidla, v znení neskorších predpisov bolo platne uzavreté. O tejto skutočnosti bola doložená do súdneho konania poisťná zmluva, a túto skutočnosť v konaní nepopierala ani poisťovňa, ktorú žalobkyňa v žalobe označila za vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného. Poisťovňa však odmietla svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, keď potom súd uznesením č.k. 7C/290/2012-195 zo dňa 07.05.2014 nepripustil vstup tejto poisťovne do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného, keď uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v BB č.k. 14Co/25/2015-213 zo dňa 01.03.2016, ktorým KS v BB ako súd odvolací uznesenie OS Zvolen sp.zn. 7C/290/2012-195 zo dňa 07.05.2014, ktoré žalobkyňa napadla odvolaním, potvrdil. Preto s poisťovňou súd v tomto konaní nekonal ako s vedľajším účastníkom konania na strane žalovaného.

27. Napriek tomu, že zodpovednosť žalovaného v konaní za škodu nebola daná § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, tento zodpovedá za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou žalobkyni podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako vodič mot. vozidla prevádzkou ktorého došlo ku škode, pričom v súdnom konaní nebolo rozporované, že žalovaný porušil právnu povinnosť vyplývajúcu mu z § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov. Žalovaný v konaní nenamietal ani vznik tvrdenej škody u žalobkyni a ani príčinnú súvislosť medzi svojim protiprávnym úkonom a touto škodou, čím v konaní boli zistené a preukázané všetky tieto tri predpoklady zodpovednosti za škodu danú § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zavinenie škodcu, teda žalovaného sa pri tejto zodpovednosti za škodu predpokladalo.

28. Pokiaľ teda žalovaný v konaní poukazoval na to, že v čase dopravnej nehody nebol prevádzkovateľom mot. vozidla, táto skutočnosť v konaní bola zistená a preukázaná, avšak neznamená to, že by žalovaný nezodpovedal za túto škodu, ale ako súd už dôvodí, nie podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

29. Pokiaľ ďalej žalovaný v konaní namietal, že nie je pasívne vecne legitimovaným v konaní a teda nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide, a že žalobkyňa si nárok mala uplatniť priamo voči poisťovni, táto námietka žalovaného nie je opodstatnená, pretože z § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., vyplýva, že poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody i priamo proti poisťovateľovi, čo však neznamená, že svoj nárok nemôže uplatniť priamo voči škodcovi. Bolo na žalobkyni, či svoj nárok na náhradu škody uplatní priamo voči škodcovi, alebo voči prevádzkovateľovi mot. vozidla alebo voči poisťovni. Pasívna legitimácia žalovaného na náhradu škody je tak vo veci daná. Po ustálení základu nároku čo do zodpovednosti za škodu, súd sa v konaní ďalej zaoberal jednotlivými samostatnými nárokmi žalobkyne na náhradu škody, ktorá jej vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Po procesných úpravách žalobkyňa žiadala žalobou priznať nárok na náhradu škody pozostávajúci z vecnej škody vo výške 318,88 Eur, zo zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 50 %, t.j. vo výške 2.233,50 Eur, ďalej zo straty na zárobku počas PN za obdobie od 29.09.-05.11.2010 vo výške 318,54 Eur, ďalej za obdobie od 16.11.-14.12.2010 vo výške 228,63 Eur, spolu vo výške 547,70 Eur a z liečebných nákladov spolu vo výške 207,64 Eur.

30. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

31. Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

32. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

33. Podľa § 445 Občianskeho zákonníka, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

34. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

35. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

36. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo. Musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

37. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

38. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

39. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

40. Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z., ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

41. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

42. K jednotlivým uplatneným nárokom na náhradu škody žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu vecnej škody vo výške 318,88 Eur, nárok na náhradu straty na zárobku počas PN vo výške 547,17 Eur a nárok na náhradu liečebných nákladov vo výške 207,64 Eur, tak ohľadne týchto nárokov vznáša námietku premlčania.

43. Nakoľko žalovaný ohľadne týchto nárokov žalobkyne vzniesol námietku premlčania, súd sa v konaní ďalej zaoberal, či táto námietka bola vznesená opodstatnene alebo neopodstatnene.

44. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

45. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

46. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

47. Podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

48. Vznesenú námietku premlčania žalovaným súd vyhodnotil ako dôvodnú, keď potom z dôvodu premlčania nároku nebolo možné žalobkyňi nárok na náhradu škody v sume 1.073,69 Eur priznať (vecná škoda 318,88 Eur + strata na zárobku počas PN 547,17 Eur + liečebné náklady vo výške 207,64 Eur).

49. Žalobkyňa uplatnila tieto nároky na súde až podaním zo dňa 23.12.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.01.2014. Tieto nároky žalobkyňa neuplatnila na súde pôvodnou žalobou zo dňa 20.11.2012, ktorá bola doručená súdu dňa 03.12.2012.

50. Ustanovenie § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka viaže začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na okamih vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a škodcovi, t.j. osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá.

51. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa poškodený o vzniknutej škode a škodcovi skutočne dozvedel, nestačí samotný predpoklad, či možnosť dozvedieť sa o škode a osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá, pričom okamih vedomosti poškodeného o škode a jeho vedomosti o škodcovi môže byť odlišný. V zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa poškodený dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, t.j. keď nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a to aspoň v približnej sumy s možnosťou jej dodatočného spresnenia. Vedomosť poškodeného o škode a tom, kto za ňu zodpovedá, ako predpoklady začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby musia byť splnené kumulatívne.

52. Pokiaľ ide o vecnú škodu, ktorú uplatnila žalobkyňa v sume 318,88 Eur, tento nárok žalobkyne je premlčaný v objektívnej 3-ročnej dobe podľa § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Nepochybne k vecnej škode u žalobkyne došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ku ktorej došlo dňa 29.09.2010, kedy došlo k dopravnej nehode. Žalobkyňa začala plynúť na včasné uplatnenie tohto nároku na náhradu škody objektívna 3-ročná premlčacia doba odo dňa 30.09.2010 a márne uplynula dňa 29.09.2013 (§ 122 Občianskeho zákonníka), keďže žalobkyňa uplatnila tento nárok na náhradu škody na súde dňa 03.01.2014. Uplatnila ho po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, preto jej tento nárok na náhradu škody nebolo možné priznať a žalovaný sa ohľadne tohto nároku úspešne dovolal premlčania a úspešne vzniesol námietku premlčania. Nakoľko ohľadne tohto nároku žalobkyňa uplynula márne objektívna 3-ročná premlčacia doba, v rámci ktorej plynula i subjektívna 2-ročná premlčacia doba, nebolo možné tento nárok priznať.

53. Žalovaný vzniesol námietku premlčania aj ohľadne nároku žalobkyne na náhradu škody z titulu straty na zárobku počas PN za obdobie od 29.09.-05.11.2010 vo výške 318,54 Eur a za obdobie od 16.11.-14.12.2010 vo výške 228,63 Eur, spolu vo výške 547,17 Eur aj ohľadne nároku žalobkyne na náhradu škody z titulu liečebných nákladov v sume 207,64 Eur. Aj tento nárok žalobkyňa na súde uplatnila dňa 03.01.2014, keď ho neuplatnila pôvodnou žalobou.

54. Pri škode na zdraví sa odškodňuje bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia, strata na zárobku a náklady spojené s liečením. Sú to jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorými je vymedzený obsah náhrady škody na zdraví. Otázka premlčania práva na náhradu za stratu na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví sa posudzuje podľa § 106 Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Náhrada za stratu na zárobku je totiž jednou zo zložiek práva na náhradu škody, ktorá vznikla poškodenému pri škode na zdraví, pri ktorej jej podľa § 106 ods. 2 veta za bodkočiarkou Občianskeho zákonníka objektívna premlčacia doba vylúčená. Uvedené platí i pri náhrade škody z titulu nákladov spojených s liečením.

55. V prípade teda náhrady škody z titulu straty na zárobku počas PN a náhrady škody z titulu liečebných nákladov objektívna 3-ročná premlčacia doba neplatí, platí len 2-ročná subjektívna premlčacia doba.

56. Žalovaný vzniesol námietku premlčania aj ohľadne týchto nárokov žalobkyne na náhradu škody, pričom ju uplatnil úspešne, pretože právo žalobkyne na náhradu tejto škody sa premlčalo v 2-ročnej

subjektívnej premlčacej dobe, keď potom nárok žalobkyne ani na náhradu tejto škody nebolo možné priznať z dôvodu jeho premlčania.

57. Obidve podmienky ustanovené pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody na zdraví, t.j. vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, musia byť splnené kumulatívne.

58. O osobe, ktorá za vzniknutú škodu zodpovedá, sa poškodený dozvie, len čo získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú spôsobilé urobiť takýto záver o mozgnej zodpovednosti určitého subjektu. Nemusi ísť priamo o zistenia, stačí, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, mohli viesť k záveru o vymedzení zodpovedného subjektu.

59. Žalobkyňa tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania preukázateľne vedela o tom, kto za vzniknutú škodu, ktorá je vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zodpovedá, teda, že je to žalovaný, preukázateľne už dňa 29.01.2011, kedy bolo doručené uznesenie Okresnej prokuratúry ZV č.k. 1Pv654/10-4 zo dňa 24.01.2011 o podmiennečnom zastavení trestného stíhania žalovaného ako obvineného z prečinu ublíženia na zdraví. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2011. Preukázateľne potom sa žalobkyňa dozvedela o tom, kto zodpovedá za škodu dňa 29.01.2011, najneskôr dňa 05.02.2011, kedy uvedené uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania žalovaného nadobudlo právoplatnosť.

60. Vedomosť o škode pokiaľ ide o stratu na zárobku počas PN za obdobie od 29.09.2010-05.11.2010 a za obdobie od 16.11.2010-14.12.2010, kedy žalobkyňa bola v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou PN, sa žalobkyňa dozvedela pri vyplatení poslednej dávky nemocenského poistenia Sociálnou poisťovňou, pobočka Zvolen. Táto nepochybne žalobkyňi bola vyplatená najneskôr do 31.01.2011, keď žalobkyňa predložila súdu v konaní potvrdenie o vyplatení dávok nemocenského poistenia Sociálnou poisťovňou, pobočka Zvolen za obdobie od 29.09.2010-05.11.2010 v sume 157,60 Eur a za obdobie od 16.11.2010-14.12.2010 v sume 107,- Eur, ako to vyplýva z potvrdenia Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen zo dňa 26.01.2011. Sociálna poisťovňa, pobočka Zvolen v potvrdení zo dňa 26.01.2011 pre KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., pre likvidáciu škody predložila tieto potvrdenia, pričom v týchto potvrdeniach zo dňa 26.01.2011 vystavených Sociálnou poisťovňou, pobočka Zvolen je uvedené, že tieto dávky nemocenského poistenia boli žalobkyňi najneskôr k tomuto dňu vyplatené. Žalobkyňa sa tak dozvedela o škode na strate na zárobku počas PN za uvedené obdobia najneskôr 31.01.2011, o subjekte, ktorý zodpovedá za túto škodu najneskôr dňa 05.02.2011, keďže tento nárok na náhradu škody uplatnila na súde dňa 03.01.2014, uplatnila ho po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na včasné uplatnenie tohto nároku. Preto žalovaný úspešne vzniesol námietku premlčania tohto nároku žalobkyne a preto tento nárok žalobkyňi nebolo možné priznať, lebo sa premlčal v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá uplynula najneskôr dňa 05.02.2013 a začala plynúť dňa 06.02.2011 (§ 122 Občianskeho zákonníka). Ani tento nárok v sume 547,14 Eur z titulu straty na zárobku počas PN nebolo možné žalobkyňi z dôvodu úspešne vznesenej námietky premlčania priznať.

61. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody z titulu liečebných nákladov vo výške 207,64 Eur, v tomto prípade sa dozvedela žalobkyňa o tejto škode najneskôr vynaložením posledného výdavku na tieto liečebné náklady. Žalobkyňa v konaní dokladovala posledné výdavky spojené s liečením, resp. náklady spojené s liečením z mája 2011. Konkrétne sú to výdavky za lieky zo dňa 10.05.2011. Po tomto dátume nedokladala žiadne výdavky spojené s liečením. V prípade tohto nároku sa teda žalobkyňa dozvedela o zodpovednom subjekte najneskôr dňa 05.02.2011, právoplatnosťou uznesenia, o rozsahu tejto škody sa dozvedela najneskôr dňa 10.05.2011, kedy vynaložila posledný výdavok spojený s liečením. Tento nárok na súde uplatnila žalobkyňa dňa 03.01.2014, teda po uplynutí subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby na včasné uplatnenie tohto nároku na súde. Táto márne uplynula dňa 10.05.2013 a začala plynúť dňa 11.05.2011 (§ 122 Občianskeho zákonníka). Žalovaný aj ohľadne tohto nároku sa úspešne dovolal premlčania, preto z dôvodu premlčania tohto nároku nebolo možné sumu 207,64 Eur žalobkyňi z titulu náhrady škody titulom liečebných nákladov priznať. I v tejto časti je nárok žalobkyne premlčaný.

62. Vzhľadom na premlčanie týchto jednotlivých nárokov, potom žalobkyňi nebolo možné priznať nárok na náhradu škody v sume 1.073,69 Eur, a keďže nebola priznaná istina, súd nepriznal z tejto sumy ani žalované úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia.

63. K námietke premlčania vznesenej žalovaným súd dodáva, že táto je opodstatnená i napriek tomu, že žalovaný v rámci prejednávania veci na pojednávaní dňa 07.05.2014 uznal nárok žalobkyne na náhradu škody z titulu vecnej škody, z titulu náhrady straty na zárobku počas PN a z titulu liečebných nákladov. Z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného vyplýva, že je možné uznať aj premlčaný dlh. Uznávací prejav dlžníka však vyvoláva právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný. Ak došlo k platnému uznaniu premlčaného dlhu, dlžník sa už nemôže brániť námietkou premlčania, môže iba dokazovať, že dlh nevznikol, prípadne, že v čase, keď ho uznal, tak dlh neexistoval. Na pojednávaní dňa 07.05.2014, kedy žalovaný uznávací prejav urobil, tento nebol zastúpený právnym zástupcom. Nebol zastúpený právnym zástupcom z dôvodu, že v tomto čase si žiadneho nezvolil. Z obsahu uznávacieho prejavu žalovaného nevyplýva, že tento vedel, že uznáva nárok na náhradu škody, ktorý je premlčaný. Preto žalovaný sa mohol i naďalej v súdnom konaní brániť námietkou premlčania nároku na náhradu škody.

64. Žalobkyňa v konaní uplatnila i nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 2.253,50 Eur, čo predstavuje 50 % základného odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré jej bolo poisťovňou v priebehu súdneho konania vyplatené, a preto žalobkyňa netrvala na prisúdení tohto v sume 4.467,- Eur. Pri vyčíslení tohto odškodnenia vychádzala z lekárskeho posudku o bolestnom a o sŕažení spoločenského uplatnenia zo dňa 16.01.2012 vyhotoveného MUDr. Radomírom Gajdošom a MUDr. Lukášom Sýkorom, primárom a lekárom Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D.Roosevelta, Banská Bystrica, ktorým bolo hodnotené sťaženie spoločenského uplatnenia u žalobkyne 300 bodmi a to pri položke 325e obmedzenie pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa (spažením, predpažením nad 135°) 50 bodov a pri položke 331a trvalé následky po pretrhnutí dlhej hlavy dvojhlavého svalu ľahkého stupňa 250 bodov. Žalobkyňa pri vyčíslení zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzala z hodnoty jedného bodu 14,89 Eur, za 300 bodov to bolo 4.467,- Eur, z čoho 50 % predstavuje sumu 2.253,50 Eur, keď žalobkyňa žiadala priznať zvýšenie za sťaženie spoločenského uplatnenia v maximálnej zákonnej výške, t.j. vo výške 50 % s odkazom na § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z.z.“).

65. Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z., v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %.

66. Občiansky zákonník nevymedzuje pojem sťaženia spoločenského uplatnenia, ani to, v akom rozsahu a na základe čoho sa tieto práva priznávajú. Uvedené otázky sú upravené v zákone č. 437/2004 Z.z.. Zákon ustanovuje podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb, alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo.

67. Žalovaný v konaní namietal, že žalobkyňa nepreukázala dôvody na zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia v maximálnej výške prípustnej podľa zákona, t.j. vo výške 50 %.

68. Žalobkyňa odôvodňovala tento svoj nárok tým, že sťaženie jej spoločenského uplatnenia spočíva v obmedzení pohyblivosti ramenného kĺbu ľahkého stupňa (spažením, predpažením nad 135 stupňov) a má tiež trvalé následky po pretrhnutí dlhej hlavy dvojhlavého svalu ľahkého stupňa. Tento jej stav možno považovať z medicínskeho hľadiska za trvalý. V čase dopravnej nehody mala 58 rokov a do úrazu bola zdravým človekom a plnohodnotne prežívala svoj život. Následkom dopravnej nehody je v súčasnosti obmedzovaná vo svojom rodinnom, pracovnom aj spoločenskom živote, čo nepochybne ovplyvňuje kvalitu jej doterajšieho života. Podrobuje sa pravidelným lekárskeym kontrolám. Pred dopravnom nehodou bola plnohodnotne pracovne činná, venovala sa aktívne svojim záľubám a koníčkam. Po dopravnej nehode má časté bolesti hlavy a bolesti ostatných zranených častí tela, ako aj závrate a bolesti pri zmene počasia. Často trpí depresívnymi prejavmi, narušením koncentrácie a celkovej psychickej pohody. Porušená psychika sa prejavuje značnou nervozitou a podráždenosťou, zmenou nálady, precitlivosťou a poruchami spánku, nespavosťou a zažívacími problémami. Prejavuje sa u

nej psychická trauma po zážitku z dopravnej nehody a má strach a trpí panikou pri prechode cez cestu. Často je nútená navštevovať psychológa, ktorý u nej následnom úrazu diagnostikoval demofóbiu (strach z davu ľudí, hlavne po prepustení z nemocnice, kedy si nemohla chodiť zariadovať veci sama, nemohla cestovať autobusom, pretože mala strach, že by ľudia mohli vraziť do nej, pri stretnutí s nimi inštinktívne chránila zranenú stranu tela a to pretrváva aj teraz) a dromofóbiu (nekontrolovateľný až panický strach z prechádzania cez cestu). Pri prechode cez cestu sa inštinktívne pozerá cez pravé plece a ak sa priblíži mot. vozidlo z pravej strany prekonáva silný úľak. Máva časté prerušovanie spánku, pri pretočení sa na pravú stranu ju začne bolieť ruka v oblasti ramenného kĺbu, pri vyšetrení ruky má problém s odtrhnutou šľachou. Ako praváčka sa musela pri úkonoch preorientovať na pozíciu ľaváčky. Musí si dávať pozor nielen pri rehabilitácii, ale aj v civilnom živote na možnosť posunu svalu pri neopatrnom pohybe, napr. pri dvíhaní. V tomto prípade bude nutnosť operácie. Poukázala na to, že sťažením spoločenského uplatnenia sa rozumie jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnohodnotnom osobnom, rodinnom, spoločenskom, kultúrnom a športovom živote. K sťaženiu dochádza i v situáciách, keď toto priamo znemožní výkon či voľbu povolania, ako aj voľbu budúceho partnera.

69. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobkyňa nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa na zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z..

70. Žalobkyňa v konaní vypovedala, že sa domáha zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu, že po nehode sa jej život doslova obrátil na opak. Aj keď jej zdravotný stav nebol dobrý, ukončila PN, pretože brala ohľad na žalovaného, aby tento nebol trestne stíhaný. Pred nehodou bola plnohodnotne pracovne činná, venovala sa záľubám, koníčkam. Po nehode má zdravotné problémy, máva bolesti, mala odtrhnutý sval. Snaží sa chrániť si ruku, ak sa nachádza v dave ľudí. Obáva sa, aby do nej niekto nevrazil, lebo ju ruka stále bolí. Trpí nespavosťou, máva bolesti hlavy s depresívnymi prejavmi, narušením koncentrácie a celkovej psychickej pohody. Podľa vyjadrenia lekárov sa jej zdravotný stav bude zhoršovať. Tiež jej diagnostikovali parkinsonovu chorobu, pričom spúšťačom bola práve dopravná nehoda. Musela sa prispôsobiť zdravotnému stavu, zostala na dôchodku. Má panický strach pri prechádzaní cez cestu, inštinktívne sa pozerá cez pravé plece a ak sa priblíži mot. vozidlo z tejto strany, prekonáva silný úľak. Dost' ju všetko psychicky vyčerpáva, najmä pre neseriózný postup zo strany poisťovne. V čase dopravnej nehody pracovala na Špeciálnej ZŠ v Krupine ako ekonómka. Pracovala na plný úväzok. Po dopravnej nehode bezprostredne sa podrobila operácii na traumatológii v BB. PN bola od 29.09.2010-05.11.2010 a od 16.11.2010-14.12.2010. Podrobila sa v tejto súvislosti aj liečeniu v Dudinciach, išlo o 4-týždňové liečenie, ktoré absolvovala v mesiacoch február, marec 2011. V čase dopravnej nehody bola vdovou, má dvoch synov, ktorí v čase dopravnej nehody boli už plnoletí a schopní sami sa živiť. Po ukončení PN nastúpila do práce. V súčasnom období je už na starobnom dôchodku od 01.06.2013. Pokiaľ ide o zranenia ruky, stále sa podrobuje kontrolám podľa potreby, je to raz za pol roka, prípadne raz za rok. Užíva lieky od bolesti, tieto jej predpisuje obvodný lekár. Všetky samoobslužné úkony si robí sama. Je kreatívnym človekom, pred dopravnou nehodou sa zaoberala maľovaním, tvorbou keramiky, čo bola jej záľuba, tiež činnosťami v záhradke. Po nehode tieto činnosti síce naďalej vykonáva, ale s obmedzením, aby si nezaťažovala ruku. Za invalidnú v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode uznaná nebola.

71. Ako súd už dôvodí, základné sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyňi bolo v priebehu súdneho konania odškodnené poisťovňou. Dôvody na zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyňa v konaní nepreukázala. Je nepochybné z vykonaného dokazovania, že žalobkyňa v dôsledku poškodenia zdravia, ktoré utrpela pri dopravnej nehode nebola uznaná za invalidnú, čo je podmienkou priznania zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Poškodenie zdravia utrpela vo veku 58 rokov, keď ešte bola pracovne činná. V súvislosti s poškodením zdravia bola PN od 29.09.2010-05.11.2010 a od 16.11.2010-14.12.2010. Po ukončení PN riadne nastúpila do zamestnania, keď pracovala pred dopravnou nehodou na Špeciálnej ZŠ v Krupine ako ekonómka, po ukončení PN nastúpila riadne do práce. Nezmenilo sa jej pracovné zaradenie, počas súdneho konania nastúpila od 01.06.2013 na starobný dôchodok. Z jej výsluchu mal súd preukázané, že má síce určité obmedzenia v bežnom živote, avšak všetky samoobslužné úkony si robí sama, vykonáva aj činnosti, v ktorých mala záľubu pred dopravnou nehodou, i keď s určitými obmedzeniami, ale dokáže realizovať svoje záujmy i po dopravnej nehode v maľovaní, v tvorbe keramiky. V čase dopravnej nehody bola už vdovou, vyživovacie povinnosti nemala žiadne, synovia v tomto čase boli už plnoletí a schopní sa sami živiť. O svojom

zdravotnom stave doložila lekárske správy, a to prepúšťacie správy z Nemocnice Zvolen a.s., zo dňa 01.10.2010, kde bola hospitalizovaná bezprostredne po úraze, ktorý utrpela pri dopravnej nehode od 29.09.2010-01.10.2010, tiež prepúšťaciu správu z Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D.Roosevelta v BB, zo dňa 07.10.2010, kde dňa 06.10.2010 sa táto podrobila operačnému zákroku, prepustená bola z nemocnice dňa 07.10.2010, ďalej predložila ohľadne svojho zdravotného stavu lekárske správy zo dňa 01.12.2010, zo dňa 10.12.2010, zo dňa 26.01.2011, avšak ani z jednej z týchto lekárske správ nevyplýva, že by v príčinnej súvislosti s úrazom, ktorý utrpela pri dopravnej nehode boli u nej diagnostikované tvrdené porušenie psychiky. Ani z jednej z týchto lekárske správ nevyplýva jednak diagnostikovanie týchto porúch a ani liečba. Poslednú lekársku správu o svojom zdravotnom stave žalobkyňa predložila zo dňa 11.02.2013, keď ide o správu z Neurologickej ambulancie MUDr. Dušana Kanáta, z ktorej vyplýva, že u žalobkyne bola diagnostikovaná parkinsonova choroba. Žalobkyňa v konaní síce tvrdila, že spúšťacím mechanizmom tohto ochorenia bol práve úraz, ktorý utrpela pri dopravnej nehode, ale v tomto smere neprodukovala žiadne dôkazy. Nepredložila ani dôkazy o tvrdených psychických poruchách. Ani jedna lekárska správa predložená žalobkyňou v súdnom konaní o tom nesvedčí. Taktiež žalobkyňa žiadnymi dôkazmi nepreukázala také obmedzenia v spoločenskom, v rodinnom, v osobnom, v kultúrnom živote, ktoré by odôvodňovali priznanie zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď zákon zdôrazňuje, že zvýšiť odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia možno len v prípadoch hodných osobitného zreteľa. Takýto prípad v konaní na základe dôkazov, ktoré predložila žalobkyňa nebol preukázaný, preto súd nárok žalobkyne na zvýšenie odškodnenia sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol.

72. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, podľa ktorého, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

73. Úspešnejší v konaní bol nepochybne žalovaný, žalobkyňa nedôvodne podala voči žalovanému žalobu o zaplatenie zvýšenia odškodnenia bolestného v sume 5.248,72 Eur, nedôvodne žalobu o zaplatenie odškodnenia zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 8.934,- Eur, dôvodne podala žalobu len o zaplatenie odškodnenia základného sťaženia spoločenského uplatnenia v sume 4.467,- Eur, nedôvodne podala žalobu o odškodnenie vecnej škody, liečebných nákladov a straty na zárobok počas PN, spolu v sume 1.073,69 Eur, keď potom žalovaný mal väčší úspech v konaní ako žalobkyňa, ktorá dôvodne podala žalobu len o zaplatenie sumy 4.467,- Eur z titulu odškodnenia základného sťaženia spoločenského uplatnenia, v ktorej časti síce žalobkyňa vzala žalobu späť, ale pre plnenie zo strany poisťovne zo zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla počas súdneho konania. V zásade by teda pomerom úspechu a neúspechu vo veci mal nárok na náhradu trov konania žalovaný. Súd však na rozhodnutie o nároku na trovy konania aplikoval § 257 CSP a výnimočne žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyne nepriznal. Ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré výnimočne súd náhradu trov konania žalovanému nepriznal videl v charaktere sporu, predovšetkým prihliadol na skutočnosť, za akých skutkových okolností došlo k dopravnej nehode, ďalej prihliadol na to, že žalovaný svoju zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou žalobkyne uznal vo vyšetrovacom konaní, pričom súd nezhliadol žiadne zavinenie žalobkyne na danej dopravnej nehode, k vzniku škody došlo porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného, a to zákonnej právnej povinnosti vyplývajúcej z príslušných dopravných predpisov, ďalej prihliadol na osobné a zárobkové pomery žalobkyne, ktorá je vdovou, je sama na seba odkázaná výživou a jej jediným príjmom je starobný dôchodok. Za takýchto skutkových okolností podľa názoru súdu by bolo nespravodlivé, aby trovy konania znášala žalobkyňa napriek väčšiemu neúspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).